

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/137/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713216593
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8713216593.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, proti odporkyni T. J., bytom E., J. XXXX/XX, štátne občianstvo H. Z., za účasti vedľajšieho účastníka A., so sídlom U., H. XX, o zaplatenie 551,84 eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 12C/52/2014-49 zo dňa 02.02.2015 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 81,44 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 18.12.2012 do zaplatenia, všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa zamietol. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania predstavujúce odmenu právneho zastúpenia vo výške 80,20 eur a to na účet právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Rozhodol tak na základe návrhu, ktorým sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu 551,84 eur s prísl. a trovy konania. Nárok odôvodňoval od zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 16.02.2010 č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 564,30 eur.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní a citujúc ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. a § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka ustálil, že navrhovateľ má nárok od odporcu na zaplatenie 81,44 eur, nakoľko odporcovi boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 564,30 eur, z ktorých už zaplatil 482,86 eur. Preto návrh nad sumu 81,44 eur s prísl. zamietol. Konštatoval, že náhradu trov konania účastníkom nepriznal, pretože navrhovateľ v konaní bol úspešný v menšej časti a odporkyni preukázateľné trovy konania nevznikli.

Súd prvého stupňa priznal trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu s poukazom na § 142 ods. 2 O.s.p. a § 93 O.s.p. Náhradu trov právneho zastúpenia by pri plnom úspechu predstavovala odmena právneho zástupcu za 3 úkony po 36,52 eur (prevzatie zastúpenia, podanie písomných vyjadrení), k tomu prináležiaca paušálna náhrada 3 x 8,04 eur. Navrhovateľ bol v konaní úspešný v rozsahu 15 % a neúspešný v rozsahu 75 %. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu preto podľa zásady úspechu prislúcha náhrada trov v rozsahu 60 %, čo predstavuje sumu 80,20 eur.

O trovách právneho zástupcu súd rozhodol podľa ust. §§ 1, 10 a nasl. vyhl. 655/2004 Z. z. v platnom znení.

Proti uvedenému rozsudku a to proti výroku o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ. V odvolaní uviedol, že napadnuté rozhodnutie

neobsahuje žiadne zdôvodnenie účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. S poukazom na ust. § 157 ods. 2 O.s.p. aj rozhodnutie o trovách konania a jeho odôvodnenie podlieha uvedenému ustanoveniu. Z rozsudku nevyplýva, podľa ktorého zákonného ustanovenia súd rozhodol, ako právnu normu vyložil a aplikoval, či zohľadňoval postavenie vedľajšieho účastníka ako „osobitného subjektu“, v prípade ktorého sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia výnimočne. Poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR II.ÚS/71/97, sp. III.ÚS/64/2000, sp. zn. IV.ÚS/77/02 a sp. zn. II.ÚS/249/04, sp. zn. III.ÚS/119/03, sp. z. IV.ÚS/115/03. Z napadnutého rozhodnutia nevyplýva ani spôsob, akým súd vyhodnotil kritérium účelnosti ohľadne rozhodnutia o náhrade trov konania. Rovnako poukázal na uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 25.04.2012 sp. zn. 17Co 79/2012.

Uviedol, že ak zákonodarca priznal nejakému subjektu určité osobitné postavenie (viď § 25 zákona č. 250/2007 Z.z.) aj vo vzťahu k súdnemu konaniu, potom vychádzal z logického predpokladu, že tento subjekt bude odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. V opačnom prípade by bolo minimálne nelogické, aby osobitné postavenie sa priznávalo subjektu, ktorý nie je schopný a spôsobilý realizovať svoju činnosť. Predložené podanie vedľajším účastníkom je zhodné, ako predkladá v iných veciach. Teda ich môže, vzhľadom na svoje osobitné postavenie a odborné zameranie, predkladať sám. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 6M Cdo/5/2013 so záverom, že trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej-ktorej veci a jej individualizáciu na súdoch v Slovenskej republike nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. Vedľajší účastník sa mohol dať zastupovať v súdnom konaní advokátom, avšak trovy, ktoré vynaložil v tejto súvislosti, nemožno považovať za trovy účelné.

Združenie - vedľajší účastník namiesto toho, aby zastupovalo spotrebiteľa, vstupuje do konania vždy už zastúpené právnym zástupcom a to aj keď o obsahu konania nemá žiadnu predstavu. Ani v tomto prípade údajné trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nie sú účelné, uplatňujú sa v rozpore so zákonom a preto priznanie ich náhrady nemá legitimitu a oporu v zákone.

Podľa odvolateľa odôvodnené právne zastupovanie môže byť na mieste len mimoriadne v obťažných právnych veciach. Inak ide o zneužitie zákona, pretože samotné združenie nie je zamerané na vykonávanie svojej činnosti, ale je len prostriedkom generovania trov právneho zastúpenia. Tvrdí tak, že rozhodnutie o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka je nedôvodné a nezákonné.

Navyše vedľajší účastník nemá ani procesné postavenie vedľajšieho účastníka v tomto konaní. S účinnosťou od 01.01.2015 pre každý takýto subjekt je stanovená povinnosť predložiť súhlas toho, na strane koho má vystupovať, inak sa na takýto subjekt neprihliada. Vedľajší účastník uvedený nespĺnil tak, ako v iných prípadoch vstúpil do konania spôsobom, kedy o odporcovi má informácie získané od súdu.

Navrhol preto s poukazom na § 205 ods. 2 písm. a/, d/, f/ O.s.p. § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p., aby odvolací súd napadnutý výrok zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná náhradu trov právneho zastúpenia.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadrila odporkyňa tak, že navrhla potvrdiť napadnutý rozsudok a priznať vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia. Vedľajšieho účastníka požiadala, aby jej pomohol v tejto právnej veci a aby cestou svojho právneho zástupcu podal vyjadrenie k návrhu. S obsahom tohto vyjadrenia súhlasila, preto jeho trovy boli účelné a patria mu.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril aj vedľajší účastník tak, že vyslovil súhlas v plnom rozsahu s rozhodnutím prvostupňového súdu a navrhol ho potvrdiť. K účelnosti trov vedľajšieho účastníka uviedol, že tento má principiálne právo na náhradu trov konania s poukazom na najnovšie komentáre k Občianskemu súdnemu poriadku: Ševček / Ficová a kol. Občiansky súdny poriadok, komentár - I. diel, II. vydanie, Praha C.H.Beck 2012 s. 331, prípadne Drápal / Bureš a kol. Občiansky súdny rád I. Komentáre, I. vydání, C.H.Beck 2009, s. 607. Účelnosť úkonov právnej služby je možné posudzovať iba cez objektívne kritéria, teda či v konečnom dôsledku úkon právnej služby bol spôsobilý pozitívne v prospech účastníka ovplyvniť rozhodnutie súdu. V opačnom prípade by nebolo zabezpečené ústavné právo každého na právnu pomoc, lebo potom by sa účastník konania odmietol dať zastúpiť advokátom z dôvodu, že ani v prípade úspechu mu nebudú trovy nahradené, hoci právne zastúpenie Ústava SR

umožňuje a garantuje. Čl. 47 ods. 2 Ústavy SR zaručuje každému právo na právnu pomoc v konaní (akomkoľvek) pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy a to za podmienok ustanovených zákonom. Vedľajší účastník je riadnym účastníkom, teda v súlade s citovaným článkom Ústavy SR a O.s.p. má právo vždy si zvoliť na zastúpenie advokáta od počiatku konania, nie iba podľa náročnosti prípadu. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS SR zo 17.10.2013, sp. zn. 3M Cdo/30/2012.

V ďalšom poukázal na § 1, § 24, § 25, § 26 ods. 4 O.s.p. Uviedol, že ak súd by mal prijať argumentáciu navrhovateľa, tak vzhľadom na jeho nepochybne profesionálne vymáhanie pohľadávok, by sa malo to isté pravidlo aplikovať na neho samotného aj úkony právneho zástupcu navrhovateľa, keďže sú podávané hromadne, rutinne a označiť ich za neúčelné a náhradu trov konania mu nepriznať.

Priznanie trov vedľajšieho účastníka môže byť účinným prostriedkom na to, aby sa navrhovateľ v budúcnosti zdržal podávania tisícov nedôvodných žalôb, v opačnom prípade ho to bude naďalej motivovať, nakoľko mu žiadna ujma nevznikne ani v prípade prehratého sporu.

V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bystrici a v Prešove, v ktorých boli trovy konania vedľajšieho účastníka odôvodnené ako účelné a boli priznané vedľajšiemu účastníkovi.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 O.s.p. zistil, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vyhovel návrhu v rozsahu 81,44 eur s prísl. a v prevyšujúcej časti návrh, v ktorom bola uplatnená celkom suma 551,84 eur s prísl. zamietol.

Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 04.02.2014 oznámilo vstup do konania na strane odporkyne A. so sídlom U., H., zast. JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom. Podaním zo dňa 25.02.2014 po tom, čo dňa 20.02.2014 študoval spis zástupca vedľajšieho účastníka, bolo podané vyjadrenie k návrhu, v ktorom bol návrh na rozhodnutie vo veci. Vzhľadom na námietku navrhovateľa na nepripustenie vstupu vedľajšieho účastníka súd prvého stupňa rozhodol uznesením č.k. 12C/52/2014-43 zo dňa 21.08.2014 tak, že táto námietka bola zamietnutá. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 23.09.2014.

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O.s.p.).

Ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania rozdelí, prípadne vysloví, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov právo (§ 142 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd uvádza, že vo veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, lebo možnosť vystupovať ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálne zákonné ustanovenie. § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z čoho možno vyvodiť záver, že vedľajší účastník má teda rovnako, ako akýkoľvek hlavný účastník, právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo v zmysle č. 47 ods. 2 Ústavy SR, ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom, t.j. advokátom. S uvedeným súvisí samozrejme aj právo na náhradu trov konania, kam podľa ust. § 137 ods. 1 O.s.p. bez pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Vedľajšiemu účastníkovi však môže byť priznaná náhrada trov konania a teda i náhrada trov právneho zastúpenia len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupuje.

Súd prvého stupňa sa dôsledne riadil, vyššie uvedeným, preto správne rozhodol o trovách konania vo vzťahu medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom, ktorému priznal na trovách právneho zastúpenia sumu 80,20 eur. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi

dostatočne zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správne právne závery. Odvolací súd si osvojil odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu ohľadom priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

K odvolacím dôvodom navrhovateľa odvolací súd uvádza, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, ktoré boli priznané súdom prvého stupňa, aj odvolací súd považuje za trovy účelne vynaložené. Keďže právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka bola priznaná odmena za 3 úkony právnej pomoci t.j. prevzatie zastúpenia a písomné podania jednak k návrhu a jednak vyjadrenie na výzvu súdu k vznesenej námietke navrhovateľa o neprípustnosti vedľajšieho účastníka, správne súd prvého stupňa priznal právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporkyne odmenu za 3 úkony právnej pomoci po 36,52 eur + 3 x paušál 8,04 eur, a to v rozsahu 60 % , čo predstavuje úspech odporkyne v konaní a prináležiacu výšku odmeny na trovách právneho zastúpenia vo výške 80,20 eur, všetko v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so správnym výpočtom a správnou výškou priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Realizované úkony vedľajšieho účastníka, za ktoré súd prvého stupňa priznal odmenu, je treba považovať za úkony účelne vynaložené. Úkony, za ktoré bola súdom prvého stupňa priznaná odmena právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, jednak za prevzatie a prípravu zastúpenia, za vyjadrenie k návrhu a to po tom, čo dňa 20.02.2014 zamestnankyňa splnomocneného advokáta nahliadla do spisu a vyhotovila fotokópie listín a rovnako je účelným úkon a to vyjadrenie právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na výzvu súdu k veci a k námietke prípustnosti vedľajšieho účastníka.

Je nedôvodnou námietka odvolateľa týkajúca sa toho, že vedľajší účastník ani nemal procesné postavenie vedľajšieho účastníka, lebo chýba súhlas toho, na strane koho má vystupovať od 01.01.2015. Z obsahu spisu vyplýva, že o námietke neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu bolo právoplatne rozhodnuté súdom prvého stupňa uznesením č.k. 12C/52/2014-43 zo dňa 21.08.2014, ktoré sa stalo právoplatným dňa 23.09.2014 tak, že námietka bola zamietnutá. Teda o prípustnosti vedľajšieho účastníka do konania na strane odporkyne bolo rozhodnuté pred 01.01.2015. Aj keď zák. č. 353/2014 Z.z. účinný od 01.01.2015 vyžaduje súhlas účastníka, na ktorého strane má vedľajší účastník vystupovať, v predmetnej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v znení ust. § 93 ods. 3 O.s.p. účinného do 31.12.2014, kedy O.s.p. nevyžadoval ako súčasť podnetu k vstupu aj súhlas účastníka s jeho vstupom do konania. Z vyššie uvedených dôvodov preto aj táto odvolacia námietka navrhovateľa nie je dôvodná.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval a to v súlade s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. s použitím ust. § 142 ods. 1 a ust. § 151 ods. 1 O.s.p. Aj keď bol v odvolacom konaní úspešný vedľajší účastník, tento nepodal návrh na náhradu trov odvolacieho konania. Neúspešný navrhovateľ takýto návrh taktiež nepodal, ale vzhľadom na výsledok odvolacieho konania by mu náhrada trov konania nemohla byť priznaná; ide o návrhové konanie a súd bez návrhu by o trovách odvolacieho konania rozhodovať nemohol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.